

מעגל הדוגרת ואפרוחיה / לצעירים

עיבדה דליה לפיד (ע"פ טלי באומפלד)
בחרה והקלידה: אביגיל דובני

הרחק הרחק במושב נהלל.
בבית אדום גרה סבתא מרים.
ובחצר ביתה של סבתא, גרה
תרנגולת, לראשה כרבולת.
מנקרת מתנדנדת זירעונים
קטנים אוספת.

אפרוחים לה זהובים אפרוחי זהב
קטנים, הם אכלו דייסה של סולת
ועכשיו הם ישנים, תחת כנף
התרנגולת.

כמה חם ומה נעים
נרדמו האפרוחים הקטנים.
חם היה להם ונעים היה להם
וחלמו חלומות מתוקים.

ואז, בבוקר בבוקר
(שיר)

הנה אמא הדוגרת
(מתנדנדים ימין ושמאל)
היא הולכת ומנקרת
ואיתה הולכים, הולכים
יחד כל האפרוחים.
(הליכה מהירה על קצות האצבעות)
ואיתה רצים רצים,
יחד כל האפרוחים.

ניתרו האפרוחים

עד שהגיעו לאגם מים.
הכניסו רגל אחת לתוך המים
ברר ... קר ... (מוציאים)
הכניסו רגל שניה
ברר ... קר ...
הכניסו כנף אחת
ברר ... קר ... (מוציאים)
הכניסו כנף שניה
ברר ... קר ... מה עשו?

הושיטו האפרוחים הקטנים ידיים
ואחת ושתיים קפצו לתוך המים
והסתתרו מאחורי קנה-סוף.

רק אפרוח אחד קטן נשאר בחוץ
וקרא:
"אפרוחים אפרוחים, איפה אתם?" 2 x

(קופצים האפרוחים הקטנים ועונים):
"הנה אנחנו כאן!"

עומדים על האדמה (פושקים רגליים)
פורשים כנפיים ואוהבים את כולם"
(בסוף, ידיים ורגליים צמודים לגוף)

האפרוחים שבו וצללו אחת ושתיים
לתוך המים. (אפשר לחזור ולהסתתר
בקנה-הסוף ואפרוח אחר מחפש את כולם).

קר היה לאפרוחים הקטנים ורטוב.
הם קראו לשמש לחמם אותם אך
השמש עמדה מאחורי ענן אפור ולא
רצתה לצאת.

רעדו האפרוחים הקטנים מקור, ורצו
אל כנפיה החמימות של אמא
תרנגולת.
(שיר)

אפרוחים קטנים אנחנו
כל היום נקור נקור
מה מאוד כבר התעייפנו
ועכשיו נשכב לישון
לישון, לישון, עכשיו נשכב לישון.

פרשה אמא תרנגולת כנפיה ואספה
אליה את כל האפרוחים.
נרדמו האפרוחים וחלמו חלומות
מתוקים.
(שיר)

חרש נעה, רחש באה
רוח נושבת בין ענפיים
מטה מעלה כאן והלאה
מתנדנד לו כן ציפורים.